

Als God ons thuis brengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn !

TOT ZALIGE GEDACHTENIS AAN
MEVROUW

Marie-Madeleine VAN DEN DRIESSCHE

weduwe van de Heer
Jozef-Petrus COPPENS

geboren te Michelbeke op 1 september 1904 en
godvruchtig overleden te Horebeke op 15 november
1986, gesterkt door het Sakrament van de
zieken en de Apostolische Zegen.

Wanneer we een winteravond op de baan zijn,
verlangen we naar huis, naar licht en warmte,
stilte en rust, naar de vertrouwde kring van onze
huisgenoten, naar de geborgenheid en het geluk
van « thuis » te zijn. Dit is de levensloop van
veel mensen. De oude dag met zijn onzekerheden,
zijn ziekten, het sukkelen van de ene dag
in de andere, de voortdurende afhankelijkheid van
anderen, baart dikwijls veel onuitgesproken
zorgen. Wanneer men dan mensen ontmoet die je
zorgen delen en overnemen, je familie die je niet
laat vallen, maar je blijft begeleiden met even-
veel liefde, dan voelt men terug de warmte, de
liefde, de geborgenheid van het thuis zijn. Dat
geluk heeft Madeleine, God zij dank, gekend. Ze
was zo gelukkig, spijs al haar miserie van de
laatste vijf jaar. Voor dat geluk kan ze zo dank-
baar zijn.

Moeder, wij danken je voor de vele voorbeelden
die je ons gegeven hebt.

Je waardering, geduld en stille dank zal voor
ons een aanmoediging zijn om datgene voort te

doen dat jij ons geleerd hebt. Je diepe gods-
vrucht, je groot geloof en grenzeloos vertrouwen
in een God die alles ten goede schikt voor men-
sen die van Hem houden dat was het geheim
van je grote sterkte en geluk. Ook God hield van
jou. Hij toonde je Zijn liefde langs de liefdevolle
zorgen van mensen die je in alle levensomstan-
digheden omringden. Dat wist je moeder, want
je waardeerde de genegenheid van je lieve kin-
deren, kleinkinderen en familie; laatst van de
zusters en het personeel die je verzorgden. Dit
weze een stille wenk voor onze tijd, waar men-
sen zo weinig tijd en aandacht hebben voor de
nood en de eenzaamheid van anderen. We danken
God omdat Hij ons zo een goede en wijze moeder
gaf, omdat we haar lang mochten behouden en
niet minder omdat ze haar laatste wens in ver-
vulling zag gaan: te sterven in « haar huizeke »,
zo noemde ze haar kamer in het rustoord.

Moeder, we zullen je niet vergeten in ons
gebed. Spraek jij voor ons ten beste en houdt
ons plaatsje vrij tot de dag dat God ook ons
thuis brengt bij Hem. Dat zij in vrede ruste,
door Gods barmhartigheid.

Daniël en Rosa VERBEURGT - COPPENS,
kinderen en kleinkinderen,

Pierre en Marie-Thérèse MEERMAN - COPPENS,
kinderen en kleinkind,

De families VAN DEN DRIESSCHE - COPPENS -
DE VLEESCHOUWER - ROMAN,

danken voor de blijken van genegenheid
en deelneming.

Drukkerij Vandevelde, Oudenaarde
Begr. Fun. D'Hondt, Dijkstr.-Lindestr., Oudenaarde